

הצנזורה הישראלית הולך ומתקדם והעירום בזמן האחרון לא ממשיע עליו בצורה כל כך קשה כמו פעם.

אבל יש סרטים שלא זכו ליהנות מהקידמה הזאת. למשל סרטו של במאי שחדי צעיר הנקרא אולה ויוליה. אולה ויוליה הוא מן (מיין?) סיפור רומאו ויוליה של עידן הפופ. אולה הוא זמר טופ מפורסם ויוליה היא שחקנית של תיאטרון קטן. הם נפגשים בלובי של בית-מלון. הוא בטוח שהיא אחת המעריצות שלו, היא בטוחה לא, ולאט-לאט נקשרים ביניהם קשרים מורדים, המתאימים לתיאטרון האבסורד שבו היא משחקת, ולמוסיקת האבסורד אותה הוא מנגן ולעולם האבסורד שבו הם חיים.

אבל בסרט יש הרבה עירום, וכשהוא הובא לפני שנה וחצי ארצה, פסלה אותו הצנזורה. אז עוד אסור היה להסתכל על דברים כאלה.

היום כבר מותר, ולכן שוב הביאו את הסרט ארצה והגישו אותו לצנזורה.

בצנזורה אמרו שיתכן וזה לא כל כך גורא מה שרואים שם, אבל כיוון שכבר אסרו את הסרט לפני שנה אי-אפשר להתיר אותו עכשיו.

ישראל

גיל

גול

וגולם

יש ביקוש גדול על הגולם מפראג. גדול כמעט כמו על מלחמת ששת-הימים. כולם

"אולה ויוליה"

אבסורד, אבסורד, אבסורד

כל

מיני

בתולות

בתולה ננסיך (אופיר, תליאביב, איי סליה) לא ברור מדוע אשתו של הנסיך (ויטוריו גסמן) עדיין לא ילדה לו ילד שלוש שנים לאחר נשואיהם. נאמני הנסיך אומרים שזה בגלל שהיא בתולה, ונאמני הנסיכה אומרים שזה בגלל שהוא בתול. בכל אופן שניהם מקבלים מזה תסביכים, וכדי לפתור את הבעייה באים רופאים, בודקים קודם כל את הנסיכה, ומגלים שאכן

אביסל פז

זלם אומרים שאביסל פז היא בחורה מיוחדת לגמרי. היא עברה כבר את טכילת-האש של הקולנוע וגמרה יום צילומים ראשון בטוביה החולב.

האמא שלה, למשל, אומרת עליה: "תמיד היו לה נטיות הומניות. היא קצת מצוירת, בבית-ספר יסודי היא רקדה, תמיד היא נמשכה להצגות של בית-ספר, ובצבא היא גם ביימה משהו.

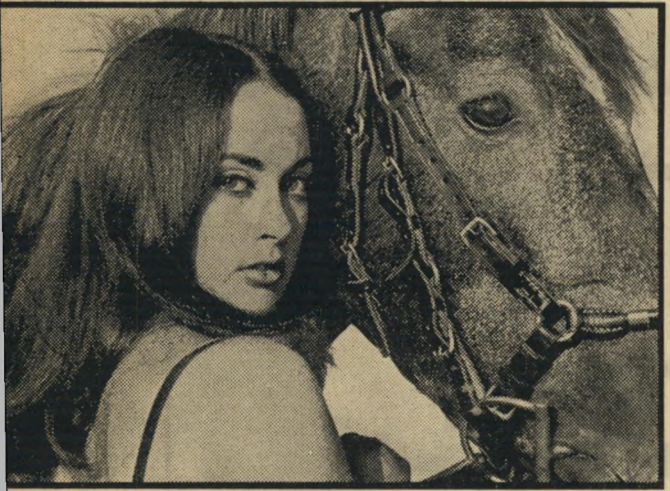
היא בחורה חברתית מאוד, וילדה נבונה. בבית היא דוקא לא עוזרת כל כך, אבל זה כמו כל ילדה. יש דברים מסויימים שהיא עוזרת. היא רוחצת כלים לפעמים, או שופכת את האשפה.

יש לה הרבה חברים, וחברות, והיא יוצאת לרחבה, וגם באים הרבה לבקר אותה, זה טבעי, היא בחורה נאה."

ברתה הטובה מסכימה עם הגירסה של האמא: "היא בחורה נחמדה גורא. גם טובת-לב, תמיד היא מחלקת את

ההבטחה וההגשמה נערת השבוע

הבגדים שלה לכל מיני אנשים. חברה אחרת אומרת שיש לה הצלחה אצל גברים: "הולך לה נורא אצל בחורים. אבל יש לה חבר קבוע, אלא שעכשיו הם נפרדו. הוא לא הסכים שהיא תהיה שחקנית-קולנוע. הוא אמר לה שסרט אחד היא יכולה לשחק, אבל אחר-כך היא יכולה לבחור בין חוזה עם גולן לחמש שנים ובינו. או היא בחרה כמובן בחוזה המורה שלה בבית-הספר לדרמה מספר שהיא היתה תלמידה טובה, תמיד קיבלה ציונים טובים, ופעם כשביית-הספר עשה סרט קצר, בן רבע שעה, נתנו לה את התפקיד הראשי. היא היתה שם בחורה צעירה שעושה הכנות לחתונה. המאפרת של הסרט אומרת שהיא יותר יפה מדליה לביא.

"ואני מבינה בזה", היא מוסיפה. הצלם אומר שהיא מקבלת טוב את האור, ומנחם גולן אומר שהיא התגלתה של הסרט שלו.

מה היא עצמה אומרת על עצמה. "מה שרציתי באמת, היא אומרת, "זה להיות רקדנית. למדתי הרבה לרקוד, אבל זה חדל לספק אותי כאמצעי-ביטוי. בכל זאת אני עדיין נמשכת לזה. יש לריקוד השפעה פיזית עלי."

יותר מאוחר היא הבינה שאמצעי הביטוי המתאים בשבילה הוא המישחק. היא החליטה ללמוד לשחק, ונשבעה לעצמה שגם תצליח. "עכשיו אני מתחילה לקיים את ההבטחה", היא אומרת.

כך מתחיל סרטו של עקיבא ברקין שנקרא רב שונה אבל לא משונה.

עקיבא ברקין הוא במאי רבגוני. הוא למד באיטליה בבית-ספר נסיוני לקולנוע, ואחרי זה הוא עשה הרבה סרטים על נושאים שונים ומגוונים.

הוא עשה סרט על בחורה אחת, יפהפיה, לבושה יפה, שעומדת ברחוב ובחור צעיר ניגש ומנסה להתחיל איתה. כשהוא מגלה שהיא עיוורת הוא עוזב אותה. זהו סרט על עיתרים בעידן המכונה.

אבל הבחור הכשרוני והגמריץ לא הסתפק בזה. הוא המשיך לעבוד ללא ליאות. "קיבלתי אימה", הוא מספר, "כשראיתי שאנחנו לא מתפשים. מה שהמלחמה עשתה לנו זה לעורר אותנו לחפש". הוא נותן דוגמא, "אני מחפש כיוון. עדיין לא מצאתי". לכן הוא גם עשה סרט על בחור צעיר המחפש בארץ את מרטיץ בובר.

עכשיו הוא מתכוון לעשות סרט על הערבים, המחפשים את הכיוון הפוך. ובני-תים הוא עצמו מחפש משקיעים. עם כל הניסיון הזה הוא פתח באוניברסיטה סטודיו נסיוני לקולנוע. יש לו כבר בסטודיו ארבעים תלמידים שעובדים ומסירים לבד.

לא שכל אחד מהם יהיה פליניג, הוא מוכן לגלות בסוף, "אלא שכל אחד יגלה את עולמו הפרטי שלו". למטרה זו הם מסתובבים עכשיו ימים שלמים ומצלמים את שוק מתחנת-היהודים בירושלים.

יומן החדשות

הגיבורה הראשית בטוביה החולב היא השחקנית כבי סגל. למעשה התפקיד היה מיועד לחנה מרון. מנחם גולן חשב עליה כשהחל לחלק תפקידים, וגם פנה אליה לאחר מכן, אבל חנה מרון אמנם לא נמנעה כשהציעו לה לשחק את אמו של אורי בהוא הלך בשדות, אבל היא נפגעה מזה שהציעו לה לשחק את האמא של שבץ בנותיו של טוביה. היא טענה שהתפקיד מיועד לאשה זקנה, וסירבה לקבל אותו.

לו על הסרט. הוא גם סיפר לו שיש לו משקיע - קרול הלמן.

דוד גיל שמע את הדבר והלך מיד לארץ תור בראונר, סיפר לו את דברי גולן, והציע לו לעשות סרט על אותו נושא. ארתור בראונר התרגז על שגולן חתם על חוזה עם מפיץ אחר, ולא איתו, ומיהר לחתום על חוזה עם הגולם מפראג השני. מכל זה מסתבר שאת האמת אולי לא נדע אף פעם, אבל במקום זה נצטרך לראות בזמן הקרוב שני גלמים מפראג.

במאים

מחפשים

ולא מוצאים

בחורה יפהפיה, לבושה במכנסים הרוקו ותולצה גלוייה, עומדת בפינת הרחוב. בחור צעיר מתלהב מהמראה היפה וניגש אליה. הוא מציע לה ארוחת-צהריים, פגישה לערב, לשחות איתו קפה. ועוד הצעות מגור. נות. היא עדיין לא מספיקה לעיין בהצעות הללו והוא מוריד את עיניו לעבר רגליה, ומגלה שהיא נכה. הוא מבקש סליחה והולך.

של אילינפט אמריקאי (מארלון בראנדו), כי תוך הארון של חדרו המפואר באונויה הי מפליגה לאמריקה. הוא נוסע לאמריקה כדי לקבל מינוי לי שגריר והיא בורחת לאמריקה מכיוון ש אינה רוצה להיות יותר זונה-מארכת בי בארים זולים וקטנים.

בהתחלה הוא רוצה שתסתלק מחדרו. את כך הוא מנסה להסתיר אותה בדרכים משעשעות ומצחיקות מעיני המשרתים, המלצרים, העיתונאים, כל אנשי האוניה ואשתו ש באה לפגוש אותו.

בסוף, כמצופה, הוא מתאהב בה. כדאי אולי להניח להיסטוריה אם הסרט ראוי לצרילי צ'פלין כבמאי, אם לא. אנחנו, האנשים הפשוטים, יכולים לראות אותו, ליהנות מכל הבדיחות הישנות והי חדשות ולהתרגש מכל מה שקורה בסרט.

יודעים שסרט המבוסס על הסיפור הידוע יכניס הרבה כספים ויוזכה להצלחה גדולה. לכן רבים עליו, כמו על המלחמה.

סיפור הגולם התחיל כשמנחם גולן בא ארצה מפסטיבל קאן והודיע שהוא עומד להסריט את הגולם. התסריט שנכתב בידי אלכס מימון כבר מוכן, והחוויה כבר חתום. מועד ההסרטה נקבע לתחילת השנה הבאה. האמת על הגולם. אבל השבוע הגיע ארצה דויד גיל, יורד ישראלי שהתחיל את הקריירה האמריקאית שלו בתור מפיץ-סרטים, והוא ממשיך אותה בתור מפיץ, ואותו דויד גיל הביא סיפור חדש על הגולם של המהירל: "היה לי תסריט על הגולם מפראג, הוא מספר, "תסריט מצויין, הבאתי את התסריט הזה לארתור בראונר. זה מצא חן בעיניו. הוא החליט להפיק אותו.

בקאן פגשתי את מנחם גולן וסיפרתי לו על זה. הרעיון מצא חן בעיניו והוא הלך מיד לארתור בראונר, אמר לו שיש לו תסריט על המהירל וביקש שישקיע. אבל בראונר כבר בחר את התסריט שלי. מובן שהסיפור של גולן הוא הפוך לגמרי. הרעיון והתסריט המקורי, מסתבר מגירסת גולן היו של גולן ולא של גיל. אחר-כך פגש גולן את גיל, ולא גיל את גולן, וסיפר

היא אינה מסוגלת לשכב עם גברים, ואחר כך כדי לברר מה מצב הנסיך מביאים לו בתולה טרייה (וירנה ליווי), ועומדים ועוקב בים אחרי מה שהוא מסוגל לעשות לה. הנסיך, שבממש כל הסרט צריך להוכיח את גבריותו, נכנס לכל מיני מצבים מצחיקים ומבצע כל מיני תעלולים משעשעים, שגורמים מים יותר לחיוך מאשר לצחוק. וכשנודעה שהנה מגיע רגע השיא, ומעכשיו גיעה הסרט לרמה המצופה, הוא פתאום נפסק.

היא

והוא

הרוזנת מוהונגיקונג (חו, תליאביב; אנגליה) היא (סופיה לורן) בת-אצילים רוטית שנולדה בהונגיקונג לפליטימהפכה חסי ריכל, פוגשת את בן האצולה החדשה, בנו